

1 (1-2) Van de Korachieten, een psalm, een lied.
Boven alle steden van Jakob
heeft de HEER de poorten van Sion lief,
zijn vesting op de heilige bergen.

2

3 Van u wordt met lof gesproken,
stad van God. sela

4 'Ik noem Rahab en Babel mijn getrouwen.
Filistea, Tyrus en Nubië
zijn allen hier geboren.'

5 Met recht kan men van Sion zeggen:
'Welk volk ook, het is hier geboren,
de Allerhoogste houdt Sion in stand.'

6 Bij de namen van de volken schrijft de HEER:
'Dit volk is hier geboren.' sela

7 En dansend zingen zij:
'Mijn bronnen zijn alleen in u.'

PSALM 87

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Ik kom wel eens mensen tegen die het niet zo hoog op hebben met de stad: de stad is triest en troosteloos; er zijn veel mensen, maar je blijft er anoniem; en het zou er van God los zijn, crimineel.

Ik ben zelf in de stad opgegroeid, een Rotterdamse stadsjongen... en wat ik dan van zulke uitspraken denk?

Ik ben het er mee eens!

Maar je kan hetzelfde natuurlijk ook van een dorp zeggen en er zijn natuurlijk steden en dorpen die uitzondering op de regel zijn.

Psalm 87 is een Psalm over Jeruzalem, de stad waar de tempel heeft gestaan en waar later ook de kruisweg, Golgotha en het graf van Jezus te vinden zijn.

Wat wordt er van deze stad gezegd vragen wij ons op Israëlzondag af?

1. Allereerst blijkt deze stad niet van God los te zijn, maar stad van God (3): 'Zijn vesting' wordt ze genoemd in vs. 1 bovendien 'op de heilige bergen', (zeven in totaal), niet aan te tornen, betekent dat, onwankelbaar.

Er wordt met lof van deze stad gesproken, laat de dichter ons vervolgens weten.

Maar er wordt niet met lof gesproken vanwege de mensen, niet omdat de mensen in Jeruzalem een beter soort mensen zijn en Jeruzalem een mooiere stad, nee, de reden ervan ligt alleen maar in God; Hij heeft de poorten van Sion lief.

Want wie de geschiedenis van Jeruzalem kent weet dat er ook minder leuke dingen van zijn te zeggen en daar hebben de profeten op gewezen: schuld en oordeel, tragiek en ellende...

Tot op de dag van vandaag is de stad van vrede een stad van terreur en bomaanslagen, sirenes en demonstraties.

En in de geschiedenis van Jeruzalem herken je je eigen verhaal van je eigen stad en dorp; je herkent het verhaal van een falende kerk, falende mensen, veel tragiek en drama's waar niks heiligs lijkt en niet met lof gesproken wordt.

En hoe zal het leven van Joost, Tjeerd en Ben eruit zien? In wat voor wereld komen zij terecht?

En toch: er is een God, die ons bemint en met ons door gaat.

Het gaat ergens naar toe, God staat aan het begin, een belijden dat wij van Israel kunnen leren.

Zoals God het initiatief heeft genomen om Israël uit te kiezen -niet omdat het talrijk is of deugdzaam, maar enkel uit liefde- omdat God Jeruzalem tot zijn vesting koos, om die tot stad van God te maken, zo is God de eerste, de initiatiefnemer, ook in een mensenleven voordat wij iets kunnen ondernemen, voordat wij ons kunnen beroepen op onze deugdzaamheid.

Het begint met Gods liefde, Gods trouw, Gods keuze: Jeruzalem, stad van God, Israel zijn volk en de christenen als medeburgers en huisgenoten.

2. Maar Jeruzalem, Sion, is behalve Godsstad, ook wereldstad, want God wil dat alle volken delen in zijn liefde.

Inderdaad een stad met veel soorten mensen, maar je blijft er niet anoniem.

Om dat duidelijk te maken wordt de camera ingezoomd op de poorten van Jeruzalem (8 in totaal), die poorten waar God een voorliefde voor heeft: de Heer heeft de poorten van Sion lief.

U moet weten: in de poort zaten vroeger de oudsten, de wijzen, de rechters, daar werden ruzies beslist, daar werd de wet gelezen.

Daar was ook zoiets als een burgerlijke stand: als er in Jeruzalem een kind geboren werd, dan ging de vader naar de poort om geboorteaangifte te doen: het is hier geboren!

Zo staat het twee keer in de Psalm: het is, dit volk is hier geboren, lett. 'man voor man'. Dus niet anoniem, geen nummer ben je.

Sterker nog: eigenlijk ziet de dichter in de poort de Here God zitten als iemand die geboorte-aangiften ontvangt en het bijzondere is dat niet alleen inwoners van Jeruzalem worden in

geschreven, stadgenoten, landgenoten, maar ook buitenlanders, vreemdelingen.

Jeruzalem is dus wereldstad, want alle volken worden daar ingeschreven in het bevolkingsregister.

En je verwondert je als je leest dat die volken worden genoemd die de grootste vijanden van Israël waren.

Het is heel bijzonder dat in het Heilig Boek van Israel een lied is opgenomen dat bezingt dat Israel's grootste vijanden bestemd zijn om burger te zijn van Jeruzalem.

Wat denkt u van Rahab, oorspronkelijk de naam van een oermonster, 'niet te temmen' betekent die naam en door Israël in verband gebracht met dat monster aan de zee, Egypte, angstland, land van de slavernij--wordt ingescheven! Ik noem je mijn getrouwe!

Wat denkt u van Babel (een beetje het huidige Irak), land van de ballingschap, dictatuur en onderdrukking, ook wel ijzeroven genoemd---wordt ingeschreven! Ik noem je mijn getrouwe!

En kijk nu eens: de Filistea, Filistijnen, aartsvijanden van Israël, de onbesnedenen, gewelddadig en oorlogszuchtig; zij hadden het ijzer uitgevonden; de naam Palestijnen is ervan afgeleid---ingeschreven. Hier geboren!

En kijk, Tyrus, het huidige Libanon, waar de mensen woonden die afgoden dienden zoals Izebel en mensen met vreemde gewoontes, een volk van zeelieden en dat is iets wat Israël nooit deed op zee varen--ingescheven. Hier geboren!

En Nubie/Ethiopië, heerszuchtig en wreed wordt het genoemd door Jesaja en het waren mensen met een zwarte huidskleur---ingeschreven. Hier geboren.

Deze volken worden niet zomaar uitgenodigd om burger van Jeruzalem te worden zodat ze nog zouden kunnen bedanken voor de eer, nee, God Zelf heeft uitgemaakt dat ze erbij horen: ik noem ze mijn getrouwen, ze zijn allen hier geboren.

Dat de vijand, de zonderling, het vreemde ras, geteld wordt als bij Israël ingelijfd, kan niet op zomaar een gewone geboorte slaan, maar dan moet er wel een tweede geboorte, een wedergeboorte hebben plaatsgevonden.

Ik bedoel: God zal toch niet zomaar een Binladen of een Al Zaraqawi inschrijven in zijn bevolkingsregister; dan moet er toch eerst wat gebeuren.

Er moet gestorven worden aan haat en trots en onverdraagzaamheid. Door iedereen!

Er is dan ook veel gebeurd met die volken in de geschiedenis met de verkondiging van het evangelie toen mensen uit alle volken door Jezus Christus medeburgers werden?

Kwam er geen Koptische kerk in Egypte, een Maronitische kerk in Libanon, Assyrische kerk in Irak, Falasha Muri's in Ethiopie ... en ze zijn vandaag vertegenwoordigd in Jeruzalem waar het kruis van Jezus heeft gestaan waaraan Hij stierf met open armen voor de wereld...

Nederlanders en Belgen staan niet letterlijk in de tekst, maar wel indirect: het evangelie is ook hier gebracht en onze

Germaanse voorouders zijn gedoopt en zo zijn we geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers en huisgenoten van God gebouwd op het fundament van apostelen en profeten met Christus Jezus zelf als de hoeksteen.

Vanmorgen zijn er weer drie nieuwe burgers bijgekomen in de wereldstad Jeruzalem.

'Met lof wordt van deze stad gesproken'.

Wat daarmee wordt bedoeld, 'met lof gesproken'?

Joodse uitleggers denken aan iets wat eenmaal per jaar op Grote Verzoendag plaatsvond.

Dan viel de Hogepriester neer voor de ark in het Heilige der Heiligen en sprak hij de Naam van God lovend uit uit en als dat gebeurde vielen de priesters op de grond en de levieten blazen op de ramshoorns en iedereen wist dat de Naam was uitgeroepen over Israël.

Maar hier in deze Psalm wordt die Naam van God dus ook uitgeroepen over de vijanden, de buitenlanders, het vreemde ras.

Psalm 87 tekent ons Jeruzalem als een heel bijzondere wereldstad.

In de meeste wereldsteden kun je makkelijk anoniem blijven, maar wie burgerrechten krijgt in de stad van God gaat niet naamloos ten onder, want Hij kent je bij name: Joost, Tjeerd, Ben.

3.Tenslotte is Jeruzalem behalve stad van God en wereldstad, ook vreugdestad. Dus niets triest en troosteloos.

Dansend zingt men daar: al mijn bronnen zijn alleen in u.

En bij dat 'u' moeten we niet te snel denken aan God, zoals in de berijming is vertaald: 'zingend in U (met hoofdletter) zijn al onze fonteinen'.

Maar hier wordt echt aan de mensen, aan Jeruzalem, gedacht.

M.a.w. de mensen, het volk van de stad Jeruzalem is een bron van leven en vreugde voor de mensen.

Dat is toch wat als dat van een stad wordt gezegd, want de meeste wereldsteden zijn wel vol vertier en plezier, maar achter de voorgevels gaapt de verveling en grijnst de leegte je aan en de triestheid

De bronnen die wij aanboren drogen op, maar de stad van God, de wereldstad, de vreugdestad moet iets van overvloed kennen.

Het zijn de mensen die je iets van de vreugde van God doen ervaren.

Dat geldt in de eerste plaats voor Jeruzalem als stad, maar daarbij mag je in tweede instantie ook denken aan je eigen dorp of stad, aan de gemeente.

Wordt er in Nederland al gezongen en gedanst omdat wij een bron voor anderen zijn?

Ben ik als vader een bron voor mijn kinderen? Zijn jullie als ouders het voor jullie kinderen Niet altijd... denk ik

Om de stad Jeruzalem wordt ook niet altijd gedanst, maar soms eerder geklaagd.

En als ze een bron is dan is ze een bron van ergernis en die ervaring zullen mensen ook van de kerk hebben.

Maar het is goed om te weten waar ze toe bestemd is.

Een plek van dolle dans en gezang, een plek waar de mensen zelfs niet meer wijs gemaakt hoeven te worden over de noodzaak van dorst, maar een plek die zo'n oase is dat mensen zeggen: wat heb ik een dorst!

Een plek waar ook elk mens een bron voor een ander mag zijn.

Zoals God Jeruzalem lief heeft, zo heeft Hij ook ons lief

Zoals God alle volken in Jeruzalem inschrijft, zo wordt er onder alle volken gedoopt en de naam van de Vader, de Zoon en de Geest uitgeroepen over mensenlevens: je bent van Mij!

Zo zijn we op weg naar die vreugde er uiteindelijk zal zijn in het nieuwe Jeruzalem waar Gods overvloed alles zal zijn in allen.

Amen